

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/289/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812200539
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3812200539.4

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi C. V., nar. 20.X.XXXX, bytom G., C. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 2.412,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva.

V r a c i a navrhovateľovi súdny poplatok v sume 315,37 eur zaplatený na účet súdu.

Vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi vykoná Daňový úrad Bratislava 1, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 5 369,62 eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje nesplatený úver poskytnutý odporcovi VÚB, a.s., na základe Zmluvy k úverovému účtu zo dňa 10.4.2006.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 10Ro/10/2012-22 zo dňa 9.2.2012, ktorý sa nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Dňa 1.10.2012 oznámil vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vstup do konania na stranu odporcu. Dňa 5.11.2012 podal vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie k návrhu, v ktorom vzniesol námietku premlčania. V priebehu konania, písomným podaním zo dňa 21.2.2013, vzal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podaný návrh celkom späť.

O zastavení konania súd rozhodol podľa § 96 ods. 1 O.s.p, podľa ktorého navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil voči navrhovateľovi trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v sume 397,04 eur za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a podanie vyjadrenia zo dňa 31.10.2012.

Späťvzatím návrhu voči odporcovi navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania a preto by inak bol povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. s poukazom na § 150 ods. 1 O.s.p. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v tom, že vedľajší účastník je združenie na ochranu občana spotrebiteľa, ktorého schopnosť ochraňovať záujmy spotrebiteľa na súde i mimo súdu je daná už cieľom činnosti združenia vyplývajúcim z jeho stanov, pretože ide o právnickú osobu založenú za účelom ochrany spotrebiteľov podľa Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia nepovažoval za účelne vynaložené. Právo spotrebiteľov združovať sa s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov vyplýva z § 3 ods. 4 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov. Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav rovnako ako sám spotrebiteľ. Právo spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že samo podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 O.s.p. zastupovať účastníka na základe splnomocnenia alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre vo veci sp. zn. 6Co/144/2012 zo dňa 31.8.2012, v ktorom konštatoval neúčelnosť vynaložených trov konania vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom, ak paušálne vstúpil do konaní bez vedomosti spotrebiteľa, ktorého záujmy mal hájiť a v ktorých okrem spisovej značky a mena účastníka nemal žiadnu vedomosť o predmete sporu.

Takéto zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené a zástupcom vyúčtované trovy konania za neetické, keď zástupca vedľajšieho účastníka si účtoval trovy konania za úkon prípravy a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, ak z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť a o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani odporca, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval. Z takto vyčíslených trov právneho zastúpenia a hromadného vstupu združenia na ochranu spotrebiteľa zastúpenom advokátskou kanceláriou sa skôr navodzuje dojem, že účelom združenia na ochranu spotrebiteľa nebola ochrana samotného spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. (rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica vo veci sp. zn. 17Co/91/2012, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava 1 vo veci sp. zn. 7C/77/2011)

Súd má za to, že pokiaľ združenie na ochranu spotrebiteľa splnomocnilo právneho zástupcu, jeho trovy má hradiť z vlastných finančných prostriedkov, v opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 5Co/26/2012). Zastúpenie združenia právnym zástupcom by mohlo prichádzať do úvahy len v obzvlášť právne náročných súdnych sporoch, čo však tento spor nie je.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 21.2.2013 namietal prípadné priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu podľa navrhovateľa žiadne nevznikli. Keďže sa právny zástupca vedľajšieho účastníka ešte neoboznámil so spisovým materiálom, nie je možné, aby bola naplnená podstata právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia. Navrhovateľ následne uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Navrhovateľ spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom a svoje tvrdenia podložil viacerými rozhodnutiami okresných a krajských súdov.

Pokiaľ ide o úkon právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, u právneho zástupcu vedľajšieho účastníka ku skutočnému naplneniu obsahu tohto úkonu právnej služby nedošlo. Trovy konania v uplatnenej výške vedľajším účastníkom nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade ani odporca nemal vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na jeho stranu, nakoľko súdu sa nepodarilo doručiť odporcovi písomnosti vo veci a aj z tohto dôvodu by bolo nedôvodné priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemožno považovať za úkon, pri ktorom by vedľajšiemu účastníkovi mohli vzniknúť účelne vynaložené trovy, aj keď nie preto, že by šlo o neúčelný úkon. Išlo o podanie urobené elektronickými prostriedkami, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, t.j. náklady na materiál, poštovné atď. nevznikli. Podľa obsahu ide o veľmi jednoduché podanie, navyše formulárového typu, kde navrhovateľ v jednotlivých konaniach obmieňa len niekoľko údajov a na jeho vypracovanie nie sú potrebné odborné právne vedomosti advokáta, preto prípadné trovy právneho zastúpenia za tento úkon treba tiež považovať za neúčelne vynaložené.

Súd neporušil tým, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ich nepovažoval za účelne vynaložené, pretože neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (Nález Ústavného súdu SR , sp. zn. II. ÚS 78).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania v súlade s cit. ust. § 150 ods. 1 O.s.p., pretože ich nepovažoval za účelne vynaložené.

O vrátení súdneho poplatku kráteného o sumu 6,63 eur bolo rozhodnuté podľa ust. § 11 ods. 3, 4 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v platnom znení. Súdny poplatok vráti navrhovateľovi daňový úrad príslušný podľa jeho sídla (§ 11 ods. 6 citovaného zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..